

въ странство. Жена-та му оста въ острова вдовица и непраздна и безъ друго нищо имотъ освенъ една Черна, въ градъ, гдѣ-то като не бѣ никому препоручена, отъ никого не се вѣруваше. Като не рачи да препадне другому чловѣку слѣдъ смърть-та на онаго, когото бѣ возлюбила, получи храбрость отъ това нейно злополучіе, и рѣшился да уработи съ служанка-та си една мала часть земли, за да добыва нужны-те за живѣніе-то.

Въ пустыный почти островъ, на който бѣ земля-та свободна за произволеніе на всякого, не избра по плодоносны-те и за торговія спосонны мѣста; но като тражеше шѣкел горска тѣснина или скрито прибѣжище, гдѣ-то да живѣе сама и непозната, трагна отъ града камъ тѣя брегове за да ся затвори като въ гнѣздо. Врожденно е на вси-те чувствителны и страждущы существа да прибѣгивать въ най дивы-те и най пусты-те мѣста, и като че бы можила природна-та тишина да укроти жалостны-те буры на душа-та! Но промышля-атъ кой-то приходи на помощъ наша, когда-то тражине само нужны-те добрини, сохраняваше за господжа Латуръ такова добрина, каква-то не